

[Aage Brusgaard]

ude på de små øer. Og vi vil selvfølgelig også gerne være med til at støtte, at befolkningstallet kan komme til at stige derude.

Men der er jo altså andre ting, der bevirker, at der kan bo folk på disse øer, end lige netop en ny færge eller en nyere færge end den, der sejler i dag.

Derfor vil vi gerne have at vide i udvalget, om den færgedrift, der er i dag, måske er for dyr, eller om der er et monopol, om det er staten eller kommunerne eller amterne, der ejer disse færger, eller private godt kan byde på overfarten og så måske vil sejle billigere.

Hvis det er en privat, der sejler, behøver man jo ikke at nøjes med lige netop 7 timer om dagen osv. Der er mange, der gerne vil have erhvervet som en slags hobby. Vi vil altså godt have at vide, om der er en slags monopolstilling inden for disse overfarter.

Vi har også fået en henvendelse om, at Skov- og Naturstyrelsen har været med til at ødelægge ting for disse småøer ved at frede alt for store områder, sådan at naturlig vækst på disse småøer er blevet forhindret. Det vil vi måske også prøve at kigge på, hvis det kan komme ind under loven.

Noget af det, vi også frygter, er, at det nye kystcirkulære skal blive til lov, således at alle disse småøer får en 3-kilometers-grænse, der går ud på, at der ikke må bygges 3 km fra saltvand. Hvis det sker, må der overhovedet ikke bygges på disse småøer.

Så det er altså ikke bare gjort med at sige, at vi er så gode her i Folketinget og i regeringen, at vi godt vil give øerne penge til nogle små færger. Hvis man med den ene hånd giver penge til en færge, men med den anden hånd kvæler udviklingen på de små øer, er der rent faktisk ikke meget ved det.

Jeg vil dog afslutte med at sige, at jeg ikke vil afvise, at Fremskridtpartiet vil stemme for lovforslaget ved tredjebehandlingen; men der er i hvert fald en del spørgsmål, jeg vil stille i udvalget og have besvaret, inden vi eventuelt går til en afstemning.

Noget af det, jeg også kunne ønske mig, var, at repræsentanter for disse småøer måske kunne komme til udvalget i deputation og forklare, hvad deres syn på sagen er, og at vi eventuelt kunne få nogle breve med henvendelser fra repræsentanter for småøerne. Vi ved, at der er en sammenslutning af småøer, så det kunne jo

være, at vi kunne få lidt baggrundsviden før tredje behandling.

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Jeg vil godt tage ordet, fordi hr. Aage Brusgaard forsøger at sige, at der ikke må foregå nogen aktivitet inden for en 3-kilometers-grænse i kystafgrænsningsområderne landet over.

Det er selvfølgelig en ting, vi får lejlighed til at diskutere nærmere, men det er jo fuldstændig fejlagtigt. Det er der overhovedet ikke tale om. Og der skal navnlig tages hensyn til, at der kan ske en udvikling på de mindre øer.

Og så vil jeg da godt gøre opmærksom på, at Folketinget jo har nedsat et særligt østøtteudvalg, som har været rundt på øerne og har kontakt med disse mennesker. Så jeg tror sådan set, at der er en god kontakt mellem Folketinget og småøerne.

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Til hr. Martin Glerup vil jeg lige sige, at jeg ikke påstod, at den nye kystlov vil forhindre nogen ting på vore småøer; jeg sagde, at jeg sammen med andre kunne frygte det. Og jeg er glad for, at jeg fik det sagt, for nu har hr. Martin Glerup egentlig været heroppe at sige, at det ikke får konsekvenser for vore småøer.

Det er egentlig den passus, jeg gerne vil have til at stå i de grønne hæfter: at den nye kystlov ikke kommer til at berøre vore småøer. Det har vi lige fået den socialdemokratiske miljøordførers ord for her i Tinget.

Svend Aage Jensen (CD):

Det vil jo så vise sig, om hr. Aage Brusgaards udlægning af hr. Martin Glerups udsagn om det er den rigtige; men det får vi jo senere lejlighed til at drøfte.

Men jeg synes, det er glædeligt at konstatere, at befolkningstallet på småøerne i de seneste år er begyndt at stige.

Det kan naturligvis have flere årsager, men der er ingen tvivl om, at de mennesker, der slår sig ned på disse småøer, gør det, enten fordi de i forvejen har tilknytning dertil, eller fordi de nærer ønske om at leve i nær kontakt med naturen og i nær kontakt med det fællesskab, der ofte kendetegner livet i så små samfund.